

Srbija će morati da izgradi gotovo 300 sistema za preradu otpadnih voda, što će koštati između četiri i pet milijardi evra, rekao je 22. marta ministar zaštite životne sredine Goran Trivan povodom Svetskog dana voda. Trenutno se u Srbiji prerađuje nešto više od 10% otpadnih voda, ali su u toku brojni projekti koji će taj procenat povećati. U zemljama EU prerađuje se 70 i više procenata otpadnih voda.

“U preradi otpadnih voda Srbija je daleko od Evrope. Od nekoliko desetina sistema za preradu otpadnih voda koji trenutno postoje u Srbiji, samo tri do pet postrojenja funkcioniše na zadovoljavajući način”, kazao je Trivan na seminaru o primeni direktiva EU o vodama. On je istakao da Srbija spada u zemlje koje ne raspolažu velikim količinama pijaće vode koja se neracionalno koristi, pa se najveći deo stanovništva snabdeva pre svega iz podzemnih izvora. Klimatske promene će dodatno pogoršati situaciju.

Naš region će, kako je upozorio, biti jedan od najpogođenih na svetu bujicama i erozijama koje će devastirati životnu sredinu i zbog toga se radi na ponovnoj obnovi i gradnji protivbujičnih i antierozivnih objekata.

“Ne slažem se s tim da pijaćim vodama i izvorštima gazduju pojedinci i firme koje nisu iz Srbije jer je u pitanju stateški resurs”, rekao je Trivan.

Naveo je da onaj ko u budućnosti bude raspolagao pijaćim vodama pretenduje da ima kontrolu nad životnom sredinom, a to omogućava da građani budu sigurni a država nezavisna.

Trivan je istakao da je pitanje zaštite vode, odnosno prerada otpadnih voda, prioritet njegovog ministarstva jer zagađene vode zagađuju i zemljište, a time i hranu.

On je naveo da su vode u Vojvodini dobrim delom kontaminirane i najzagađenije u Srbiji i sada se čine naponi da se to dovede u red, a kao primer grada gde se će se to najpre uraditi naveo je Zrenjanin.

Ocenio je da novac za postrojenja za preradu otpadnih voda neće biti problem, već izrada projektno-tehničke dokumentacije.

Trivan je kazao da su sličan problem imale i zemlje u okruženju i da zbog toga država radi na tome da pomogne lokalnim samoupravama da naprave projekte.

Direktor Agencije za zaštitu životne sredine Filip Radović je istakao da je ulaganje u sektor voda važno za očuvanje životne sredine i zdravlje građana, ali da je to i šansa da se zaposle mladi stručnjaci, inženjeri i ekolozi.

On je kazao je da se trenutno u Srbiji prerađuje nešto više od 10% otpadnih voda, ali da su u toku mnogi projekti koji će taj procenat povećati.

“Voda u severnom delu zemlje je najslabijeg kvaliteta i zato je započeta sanacija Velikog bačkog kanala gde su najzagađenije vode u Srbiji”, rekao je Radović.

Dodao je da se uveliko radi na postrojenjima za preradu otpadnih voda i u Leskovcu i Kraljevu, a sprema se dokumentacija za Novi Sad i Niš.

“Veliki problem je i što nema kanalizacije u mnogim mestima”, upozorio je Radović i naveo da i Beograd u obodnim delovima nije pokriven kanalizacijom, na čemu se sada radi.

Protok vode u Srbiji opao je za više od 20% u protekle dve decenije, upozorio je on i podsetio da trenutno trećina populacije na svetu nema pristup pijaćoj vodi u odgovarajućoj meri.

Radović je kazao da Agencija prateći stanje voda u Srbiji godišnje ispita na celoj teritoriji 250.000 parametara koji se odnose na vodu.

Članice EU prerađuju sve više otpadnih voda

U poslednjih nekoliko decenija evropske zemlje su mnogo napredovale u smanjenju izlivanja kanalizacije i drugih otpadnih voda u jezera, reke i druge unutrašnje vode, objavila je 22. marta Evropska agencija za prirodnu sredinu.

Udeo populacije povezane na postrojenja za preradu otpadnih voda u zemljama na severu Evrope od 1995. godine je iznad 80% pri čemu više od 70% otpadnih voda u gradskim sredinama ide i u treću fazu prerade.

U zemljama centralne Evrope udeo povezanih na preradu otpadne vode povećan je od 1995. i dostigao je 97% a 75% ide i u treću fazu tretiranja.

Najmanje otpadnih voda prerađuje se u zemljama na jugu, jugoistoku i istoku Evrope ali je i tu u poslednjih deset godina registrovan napredak i sada na preradu ide oko 70%.

Inače, prva faza prerade podrazumeva primarni tretman, poput taloženja, druga smanjenje rastvorenog i suspendovanog organskog materijala, uključujući upotrebom bioloških metoda, dok se poslednja faza prerade odnosi na uklanjanje uglavnom hranljivih materija.

Izvor: euractiv.rs